

Ser og Halvfemstydstyvende Møde.

Torsdagen den 11te Marts Kl. 1.

Sekretæren (S. Steffensen) oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Bøgelov for Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 295 ff).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bajer: Naar jeg er den, der først tager Ordet i denne vigtige Sag, maa man deri ikke se nogen Ubeskedenhed, men Grunden er dels, at Omstændighederne gjøre det ønskeligt, at jeg tidlig forlader Mødet, dels at mine Bemærkninger ere af saa almindelig Natur, at jeg tror, de have deres rette Plads netop ved Forhandlingens Begyndelse. Der er vist ikke noget Medlem i denne Sal, som ikke med Glæde hilser ethvert Skridt, der har til Formaal at fremme en større Tilnærmelse mellem de nordiske Riger med Hensyn til Lovgivningen, forsaavidt derved tillige sker et Fremmskridt i deres aandelige eller materielle Udvikling. Det er jo den materielle Udvikling, her er Tale om, det er paa en Maade en Fortsættelse af det Skridt, der blev taget ved den nordiske Møntkonvention. Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt her foreligger et Fremmskridt. Der skal jeg strax erkjende, at min Stilling har ikke været af den Bessaffenhed, at jeg kan tale med Sagtyndighed herom; jeg maa som vistnok mange ærede Medlemmer i den Henseende støtte mig til, hvad der bliver ment af de Mænd, som have Æns Tillid. Men det er netop af den Grund, at jeg ønsker at gjøre en Bemærkning, som ikke saameget har Hensyn til denne Sag særlig, som til saadanne Sager i Almindelighed, hvor det fremtidig gjælder om at fremme fælles nordiske Sager. Jeg haaber for mit Vedkommende, at man i dette Thing, som i det andet, vil finde, at denne Sag er forberedt med stor Omhu og Dygtighed, og at man derfor ogsaa bør stemme for den uændret. Det er jo netop det eiendommelige Tilfælde, hvori vi her ere, at, dersom der foretages Ændringer i det foreliggende Lovforslag, saa falder Sagen, i alt Fald foreløbig. Det er en Betingelse, for at denne Lov skal komme ud i en nær Fremtid, at den bliver vedtagen enslydende i de 3 nordiske Riger, og for at man skal kunne sikke sig, at den træder i Kraft samtidig, maa der forud gaa en Aftale mellem de 3 Regjeringer, og derfor er det, at Lovforslagets § 96 bestemmer, at dens Krafttræden skal be-

stemmes ved kongelig Anordning. Vi befinde os derfor i den eiendommelige Stilling, at vi maa tage Loven, som den er, eller aldeles give Afkald paa den, i alt Fald paa at faae den ud i en nær Fremtid. Dette kræver jo en meget høi Grad af Tillid til de Mænd, der have udarbejdet denne Lov, og derfor er det, jeg siger, at Æns endelige Stilling vil være afhængig af, hvorledes Æns nærmeste politiske Tillidsmænd stille sig til Sagen; men da er det, jeg siger, at med Hensyn til Fremtiden tror jeg, det vil være ønskeligt, om de høie Regjeringer ikke selv valgte alle de Mænd, som skulle forberede saadanne Arbejder, men at det f. Ex. blev overladt hvert af de 6 Rarner, hvoraf Nordens tre lovgivende Forsamlinger tilfammen bestaa, at vælge idetmindste eet Medlem, medens saa hver Regjering søiede en Mand til, til at træde sammen med disse i en Kommission. Jeg haaber nemlig, at vi skulle gaa videre og videre med Hensyn til fælles nordisk Lovgivning. Jeg behøver blot ganske kortelig at nævne saadanne Omraader som Lovlovgivningen, en større Overensstemmelse med Hensyn til Lovgivningen om literær Eiendomsret osv. (Afbrydelse). Det ærede Medlem nævner Maal og Bægt; ja derom haabe vi jo ogsaa snart at se Lovforslag fremfat her i Thinget. Som sagt, Sager af lignende Natur ville jo atter og atter komme frem, men da er det jo et Spørgsmaal, om der ikke kommer et Dieblit, da en eller anden af de lovgivende Forsamlinger siger: Vi have ikke den Tillid til dem, der have forberedt Sagen, at vi saaledes uden videre kunne modtage den. Jeg tror, at Sagerne for Fremtiden ville gaa lettere, naar der fra hver af de lovgivende Forsamlinger indfattes i Kommissionen en Mand, som er valgt af denne Forsamling. Vi ere saa heldige her i Thinget at have en Mand, som har siddet i den Kommission, der har forberedt dette Lovforslag, nemlig det ærede Medlem for Viborg (Klein), og jeg skal yde ham al mulig Anerkjendelse med Hensyn til denne Sag. Der er vist Ingenjomhelst, hvad enten han er enig med det ærede Medlem eller ei i politisk Henseende, uden at han jo anerkjender hans store Dygtighed i det foreliggende Æmne. Men han fremtræder dog i dette Tilfælde som Regjeringens Tillidsmand, som valgt af den, og ikke som En, der er valgt af den lovgivende Forsamling, hvori han har Sæde. Jeg tror derfor, at saadanne Love ville faae en bedre Løds med paa deres Veie, naar Kommissionerne for Fremtiden blive sammensatte paa den Maade, jeg har antydnet. — Naar jeg bemærkede, at Lovforslaget jo maa vedtages aldeles, som det foreligger, uden Ændringer, turde denne Udtalelse dog maaste trænge til en lille Indskrænkning. Jeg haaber i alt Fald, at den høitærede Minister vil give mig Ret i, at i rent formel Henseende kan der ikke være noget i Veien for at foretage enkelte Ændringer. Jeg skal udtrykke dette nærmere, idet